

Warszawa, dnia 1 sierpnia 2017 r.

Poz. 1474

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia 18 lipca 2017 r.

w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących procesu przetwarzania zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych oraz instalacji prowadzących recykling ołowiu i jego związków lub recykling tworzyw sztucznych²⁾

Na podstawie art. 63 ust. 7 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. z 2016 r. poz. 1803) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe wymagania dotyczące:

- 1) procesu przetwarzania zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych, zwanego dalej „procesem”;
- 2) instalacji prowadzących recykling ołowiu i jego związków lub recykling tworzyw sztucznych.

§ 2. 1. Proces składa się z pięciu następujących po sobie etapów, o których mowa w ust. 2–6.

2. W pierwszym etapie procesu należy poddać sortowaniu zużyte baterie samochodowe kwasowo-ołowiowe, zużyte akumulatory samochodowe kwasowo-ołowiowe, zużyte baterie przemysłowe kwasowo-ołowiowe i zużyte akumulatory przemysłowe kwasowo-ołowiowe od innych rodzajów zużytych baterii i zużytych akumulatorów oraz od innych odpadów (proces odzysku R12 wymieniony w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2016 r. poz. 1987 i 1954 oraz z 2017 r. poz. 785).

3. W drugim etapie procesu należy rozdzielić zużyte baterie samochodowe kwasowo-ołowiowe, zużyte akumulatory samochodowe kwasowo-ołowiowe, zużyte baterie przemysłowe kwasowo-ołowiowe i zużyte akumulatory przemysłowe kwasowo-ołowiowe na co najmniej frakcje zawierające ołów i jego związki oraz frakcje tworzyw sztucznych, a także usunąć zużyty elektrolit (w zależności od stosowanej metody procesy odzysku R3–R6 wymienione w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach).

4. W trzecim etapie procesu zużyty elektrolit należy poddać odzyskowi lub unieszkodliwieniu (odpowiednio proces odzysku R5 i proces unieszkodliwiania D9 wymienione w załącznikach nr 1 i 2 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach).

5. W czwartym etapie procesu należy przetopić frakcję zawierającą ołów i jego związki, a następnie przeprowadzić rafinację w celu doprowadzenia ołowiu do postaci umożliwiającej jego powtórne wykorzystanie w procesach produkcyjnych (proces odzysku R4 wymieniony w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach).

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. poz. 1904 i 2095).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu 22 marca 2017 r. pod numerem 2017/121/PL, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), które wdraża dyrektywę (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1).

6. W piątym etapie procesu należy przeprowadzić recykling tworzyw sztucznych (proces odzysku R3 wymieniony w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach).

§ 3. 1. Instalacja prowadząca recykling ołowiu i jego związków powinna być zlokalizowana na terenie zabezpieczonym przed dostępem osób postronnych, w szczególności ogrodzonym.

2. W instalacji prowadzącej recykling ołowiu i jego związków organizacyjnie wyodrębnia się następujące sektory:

- 1) przyjmowania frakcji zawierających ołów i jego związki;
- 2) magazynowania frakcji zawierających ołów i jego związki;
- 3) recyklingu ołowiu i jego związków oraz ich rafinacji;
- 4) magazynowania odpadów pochodzących z recyklingu ołowiu i jego związków;
- 5) magazynowania materiałów przygotowanych do ponownego użycia.

§ 4. 1. Instalacja prowadząca recykling tworzyw sztucznych powinna być zlokalizowana na terenie zabezpieczonym przed dostępem osób postronnych, w szczególności ogrodzonym.

2. W instalacji prowadzącej recykling tworzyw sztucznych organizacyjnie wyodrębnia się następujące sektory:

- 1) przyjmowania frakcji tworzyw sztucznych;
- 2) magazynowania frakcji tworzyw sztucznych;
- 3) recyklingu tworzyw sztucznych;
- 4) magazynowania odpadów pochodzących z recyklingu tworzyw sztucznych;
- 5) magazynowania materiałów przygotowanych do ponownego użycia.

§ 5. Sektory, o których mowa w § 3 ust. 2 i § 4 ust. 2, w zależności od zakresu procesu przetwarzania, mogą być ze sobą łączone.

§ 6. Instalację, o której mowa w § 3 i § 4, lokalizuje się w obiekcie budowlanym wyposażonym w:

- 1) utwardzone i nieprzepuszczalne podłoża wraz z urządzeniami do usuwania wycieków;
- 2) zadaszenie oraz ściany boczne zapobiegające oddziaływaniu czynników atmosferycznych;
- 3) urządzenia zapewniające oczyszczenie wód opadowych i roztopowych;
- 4) urządzenia ochronne ograniczające emisję do powietrza;
- 5) w przypadku przyjmowania i magazynowania frakcji zawierających ołów i jego związki – w szczelne, zamykane i oznakowane pojemniki odpowiednie do gromadzenia materiałów ołowionośnych lub w oznakowane, zadaszone, betonowe boksy do gromadzenia materiałów ołowionośnych, usytuowane w wydzielonym i oznaczonym miejscu;
- 6) w przypadku przyjmowania i magazynowania frakcji tworzyw sztucznych oraz recyklingu tworzyw sztucznych – w szczelne, zamykane i oznakowane pojemniki usytuowane w wydzielonym i oznaczonym miejscu;
- 7) w przypadku recyklingu ołowiu i jego związków oraz ich rafinacji – w szczelne, zamykane i oznakowane pojemniki odpowiednie do gromadzenia materiałów ołowionośnych lub w oznakowane, zadaszone, betonowe boksy do gromadzenia materiałów ołowionośnych, usytuowane w wydzielonym i oznaczonym miejscu.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

Minister Środowiska: *J. Szyszko*

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 17 lutego 2010 r. w sprawie szczególnych wymagań dotyczących procesu przetwarzania zużytych baterii kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych (Dz. U. poz. 201), które zgodnie z art. 18 ustawy z dnia 29 sierpnia 2014 r. o zmianie ustawy o bateriach i akumulatorach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1322) utraciło moc z dniem 2 stycznia 2017 r.